

[illegible]

אחד החסידים; המרכזיים במאבק המעמדי בעתיד הקרוב הוא לתחזיר ייכוה על שאלת האינטגרציה אה ממדיו הנכונים ואת מוקדיו האמיתיים: קמאת מחירים, הגבלת רווחים וספיגה מכסים מלאים. ללא הישגים תחומים אלה יתווירו גם הישגינו בתחומי חוסמת-הישר והשכר.

P.P. 071W
100-2024-27
100-2024-27
40

هكذا من الأصل

קלעים

אינני יודע אם קיים תושב קולנוע מיראלי, אולם לגבי סרטו האחרון של מליני כמעט מתבקש שנצמיד לו כינוי זה. בעצם, אין סרט משל מליני בו לא מתגשם אותו קסם, שאיננו ברמזן כה מרבה לדבר אודותיו. מליני מציג בפנינו תמונה נעה, כביכול רגילה לחלוטין, במקרים רבים ממש אסתה מן הדור, והנה, מחרחשת בה מעין מטאמורפוזיס, אך איננו יודעים מדוע נמצא הוא לנו כלקוחה מומן אחר. במקום אחר, מעולם אחר, חתמו האיש של מליני חזק בסרטיו, על שהסרט השוטף הומוסקסואלי, עשוי לכלל עיני דים ומשפחות הומוסקסואליות מוכרח לה' לו תגלומוס בו סודות. והן אילו מייסדים לא משפחותי המצננים להפך מוכרחו תהי קיד וסמית (כאונגה ממסמחה של רוסטרו) נה או חשבו כסרט הצינקה) אלא מכוח הקולנועי של מליני.

כל חלמני קולנוע ידע, שאם נקריין על הסך' המונח תמימת לחלוטין — נעל מולג או כל חפץ אחר, ונאם בלתי מותקפה מואמיה, תקבל התמונה והשפעה אחרת ששקבר לעצמה וזו עקרון פשוט המציג באלגוריתם של הקולנוע. מליני מפתח טכניקה זו עד לקצונותיו ועומת זאת באלגוריתם המונחיו של מליני רחוקות מן השפעה שברורגם. התוצאה הקרינה ה' מחלחלת לאופייניות המופשטת ביותר אי-נה גובשת מן, המהירות המשתנה ביותר לעקריות והרביבות של התופעה בסרטו מליני ישנם שורשים עשוקים בהרבה, שר' כולליתם מובילים אל עולמו המנימי ואל דרך ראייתו המחודשת. כשם שאנשים מוס' דר' בשפת אימם או חושבים בשפה ה' שגוררת תיזור בשיחה, כן חלום, הוזה וזוכר המבא מליני בשפת הקולנוע. אינני יכול להתייחס זאת, אולם אני כמעט בטוח ש' מליני וזכר חזיונות דרך הקולנוע — לא חזיה.

מליני — ופרונויה' הוא סרט שכולו

לזכור בעשפת הקולנוע

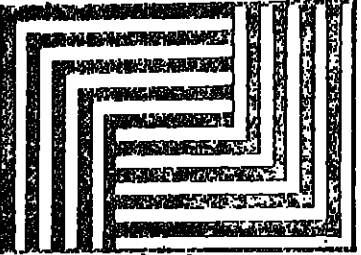
מליני זכרונות — קולנוע בן-יהודה ת"א

הגיגה לאחם, רגעים המפחיתים והפחדים בכל סרטיו, וזכרונות' שחוזר בעצם מכל עלילת. הוא מנוגש באחריות מניית חיוניות והוזה לביטוי צורני ונבני כ' סרט, כשן שותיחלת הסרט הוא תגנה ל' ראת בואו של האביב, והסרט משלים את העצול בגיגיו והפחדו של האביב הא. גיבור הסרט הוא גער, וליס כל הסינים מליני עצמו, המעלה כמה מחזותיו לידות. הסרט הוא אופק אינודות, מצבים, חור' גות נדרות, ריחות, חוששות ואפילו חור' עות העולות מן הכרזון. וכאמור, — כולן בשפת הקולנוע ובחומרת עזה ואישית של מליני המבא = מליני חוזר.

סרטו של מליני, "הליצנים" היה בצעם נסיון להעלות באופן משוחרר את מקורו' הדיחם הרגשיים והצורניים של חומרי עבודתו. אלא, ש"הליצנים", עם כל הצלחה בלתי-יבית עד לקצונותיו ועומת זאת באלגוריתם המונחיו של מליני רחוקות מן השפעה שברורגם. התוצאה הקרינה ה' מחלחלת לאופייניות המופשטת ביותר אי-נה גובשת מן, המהירות המשתנה ביותר לעקריות והרביבות של התופעה בסרטו מליני ישנם שורשים עשוקים בהרבה, שר' כולליתם מובילים אל עולמו המנימי ואל דרך ראייתו המחודשת. כשם שאנשים מוס' דר' בשפת אימם או חושבים בשפה ה' שגוררת תיזור בשיחה, כן חלום, הוזה וזוכר המבא מליני בשפת הקולנוע. אינני יכול להתייחס זאת, אולם אני כמעט בטוח ש' מליני וזכר חזיונות דרך הקולנוע — לא חזיה.

מליני — ופרונויה' הוא סרט שכולו

במעורכה

קריאה למעורבות יתר בבעיות המדינה

דברי נ. מרגלית, נציג, "מוקד", בוועידה החקלאית

אנחנו חייבים לתרום את חלקנו בראשית הנענוה. יש להצמיד ישובים אל עיירות וכפונות, כך שיכירו את החיים בהם, יש עילו מרדנותי נוצר ומבוגרים; יש להביא ולחנך בכל ישוב הכרת נוצר, אם ב'סס' ישובים מפותחים מזהר למעלה ב'סס' ישובים בהתיישבות הקולנוע הכרונותיכר כאלה, עם 30 נערים בכל קבוצה יבסס' הוכר' ויוצר' אחר ועוד' אחר ל'10,000 בני-נוצר' מתשולים. וזו אך ראשית ה' דרך.

ג. ההתיישבות בשטחים והשלום:

א' אפשר לעסוק לרגישות מוסרית, אם נעלים מן ההשלכות הסולישיות והאנושיות שיש למעשה ההתיישבותי שלנו לגבי חם הערבי והשכן.

ראש הממשלה, יצחק רבין, אמר בכו': תהליך השלום יהא עם תהליך חושלמת של הערבים עם קיומנו כאן. למעשים ש' אנו עושים או לא עושים יש השפעה על יכולת העמים והמדינות שסביבנו עם קיו' מנו כאן.

לכו, יש לעשות את המעשים שיצורו-ל' תהליך חושלמת, ובקשר — לא לעשות מעשים שיבידור את אי השלמות: הסקת אדמות הערבים והתיישבות עילון, (כרוב' מת פחות רפיו, שם הכבו והבעלים תדור' ביים לאריטי ההתיישבות והיודיה, מב' בירה את אי-ההשלמה ועל כן היא מרחי' קח את השלום.

אני מבקש מראש, את סליחת חברי ה' והעדה שלא אצטרף בדברי — לא לדברי וגם לא לדברי הקטרוג על הקשים הכל' כלים בתקלאות שנשמעו ע'י אחרים. גם אני חושב שהתקלאות צריכה לפרנס בכבוד את העוסקים בה, אך אינני חושב שהיה של תועידה תואת בצבור הישראלי, יכול להמנצות רק במאבק על מזור ה' חלב או מכסות המים.

לא יחכו, שציבור אנשי ההתיישבות, שהם ממייסדי תארין וזאת ובוגרת יום יום, לא ושמיעו את דעוה של המתחלחל בארץ בימים אלה; לא יאם מעורב בבעיות ה' הבהירות והסולישיות בהן תגונה התבידה הישראלית ולא יתורם את חלקו לפתרונן. כאן אני רוצה למקד את דברי בשלוש בעיות מרכזיות, שלא וכי להתחמטת ב' וועידה:

א. חינוך הנוצר

עלות של החלמרים בבחי הספר ושילוב ערכי ההתיישבות בתוכנית הלימודים. בחינה במתימטיקה או כימיה איננה קדמת חושבות יותר ממנה של תנועה הנוצר, ומסען של חינוך להגשמה אישית, לשיתוף, לעזרה חדית, לעבודה עצמית ולחיים שלא על חשבון תוולת איננו מותה חושב ממסען של ידע כללי מתשכלת רח' ה'.

אנחנו צריכים לתבוע את חרבתה התחיל ועוד' תהליכים אלה ולא, כפי שקורה ויום, את הצבת צעדיו, מעצמנו אנחנו חייבים לתבוע את הע' מזה חינוך לערכים בראש המשימות ולתבוע מכל ישוב, שישלח מדרכים רבים ומוכים אל תנועות הנוצר.

ב. הפער התברתי והכלכלי

לא נוכל לחנך ולקיים את ערכי הנו' יישובת אם לא נקטיר על רגישותנו חמו' העקילתן של תנועות הנוצר בתוכנית הפ'

כוחה של רוח האדם / מאת דוד טלח

בפנינו שוב את הוועות, שאדם הרבתי מסוגל לעולל בשם מטרה מנוסחת, בשם אידיאל בו הוא דבק. חשנייה מעלה את צידו חשני של המסבסב בכמה סבל, השפלה, כאבים ועינוי גוף ורוח מסוגל אדם לעמוד מבלי לאבד את עצמו, מבלי לאבד את כוחו.

כמה ששני נחקל ביצירה ספרותית, המט-מלת בנושא השואה, בטאנות ובמחנות ה-הש-מדה הנאציים, אינני יכול שלא לחשב בפער — תושאר עצום ותהומי יכול השפה האנושית לבין חוויות אותן היא מגנה למסור. כמה שלא נספר ונכתוב, תשאר בעינה תחושה זו של אספות כוח של מילים לעומת הנושאים והמעשים אותם הן מבק-שות להמחיש.

מחבר הספר, "דרך אל-מוות", עבר על בשור את כל המוראות' את כל השליבים והמזדירים של הגוליונה המשוכלל של הנאציים, וגם מאור איננו סוטר מקצועי, ושפתו פשוטה מאד, שירה וגלית, לעיתים אף מסחרבלת במקצת — דווקא בשל הכבוד שזעה רוחו לביטוי הספרותי, מאור מגולל בספרו בפשטות כרונולוגית את שעבר עליו באופן אישי — וזהל מרגע עזיבתו את בית חוריו בעיר וולוצלאבס חזר שחלצית לחתול ולעלות ארצה. לעיתים קרור, שדווקא כשרון ספרותי עומד לו לאדם לרועץ, כאשר חושפה האמצעי הביטוי מתעלים לדרגה בה הם חוש-כים לנושא בפני עצמו וכעצם הוצעים בין הקורא פשוט מאמינים למסופר לנו.

מאור מציג בפנינו עובדות, מצבים, דמויות, מקו-מות, התנהגויות, השמורים והמליא בזכרונ. הוא קמעס בפרשנותו ובהסברים, ואמנם אין בהם צורך, דווקא כאן נזרז לנו החאור חישיר, המכעס יבש של מה שראו העיניים ושמעו תאורתיים, תאור זה מקרב אותנו אל הדברים יותר מכל פרשנות.

ספרי של מאור מרחק את הקורא אל שתי התופעות המרכזיות, המתוארות בו זו לצד זו: תאמת ממחישת

1. מאור (משקוביץ): "דרך אל-מוות" ספרית פועלים, 1974.

פריחתן של שתי להקות

שתי להקות נעמות, מהמיתות ומלאות חיות, חתמיות לאתונות משור' המלחית, "בד'דור", "בד'שבטי" "בד'דור", שמתחילת ימה והמיטל המסור בה ע'י הכרונות "ה'שבע דת'ר'וסטילל ה'ה'א לתאזאת מרשימות, ה'ה'א, "ב'ש'ע' ששמה במשברים עם עזיבתו של מנהל הלהקה וישן ויליאם לורר והתאוששות כשאנשים ותיקים ומב' סתיים — קאי לואסון ולייזר חורם — לקחו לידם את גיחול הלהקה.

בהד'דור ראינו את עבודתו של ג'ון ויל מנאן, עבדחתו תראשונה מזה שוב ארצה לאחר שנות של תדרשים מספר באירוסה.

עבודתו של ג'ון ויל מנאן הן תמיד תגינה לעולם ומחול בארץ, אולם הפעם ניכר שהעבודת נעשת בהוזה וחבל, "הוזה פלחתי" — והחול עוסק במות האוהב אותו, חננייה בכמה באכזבה נעשות כעדינות ובאצילות האוסיניית לג'ון מנאן, משרותים איתו ימה מוסיקה האברוק של באר התנועות והצורניים ודתיים כמעט האוממים תמיד את עבדתו, והמאזרח של דני קרואן מדינייה אף היא, ובמשפט רבה, בקווים אלמנטריים: "הדומרים ב'ט' סיים, את הווקרות ודתיים מזהר חמוזה.

הריקת חשני באותו ערב את עבודתו של מישל דיסקוביטי, שכבר עבר רבות עם להקה בהד'דור, מבחנת ציריטס ונחיתים וקצת זה הוא כמעט התעמלות ותגרי' עזיתו שבו קטועה ונחוכה, למסיקה של פרסנציאני, המשמעות: "המושטת שברישוד מאלצות מעט וזה: עוסק בקשרים אנושיים, תוך שימוש באלמנטים ושחפן כבר קלאסיים במחול המודרני.

בריקד זה היה ביצוע יפה ונקי מאוד של מרים וזיר' ותיחן פו, הריקד בני מקסיקס, שחקשר ביניהם והפירות בעתם היו רבים מדי לעיתים.

הריקד השלישי באותו ערב, גם הוא משל מישל דיסקוביטי — "מנגליה" — למסיקה של לוציאנו פריז, מציג למעני עומת בין חושפ רשבי — שבי נשפ, נשני מוסרי, ומשרות שונות של דרמטיה, ודיסרמטיה, כל זאת בצבעים אוריים ובמחליות, הייתי "אומרת כמעט ברלית, ומזכירת את הקולנוע משנות התפתחותו

פועל יהלומים הצבע קנ מולד

מק"י — סניף תל-אביב ביום ד', 24.7.74 בשעה 8 בערב תיערך ב- מועדון רח' בוגרשוב 60 אספת סניף על הנושא: חדרך לליכוד מחנה השלום בישראל ייצו החברים: ב. באלט, פ. גינור

עכזא פי الأصل

